

Rozjímanie na utorok 16. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na utorok 16.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: Mária
prijíma Božiu vôľu; sloboda a
odovzdanosť si neodporujú; Boh
k nám hovorí prostredníctvom
iných ľudí.

JEŽIŠ bol obklopený zástupom, keď
sa k nemu zrazu niekto priblížil a
povedal mu: „Vonku stojí tvoja matka
a tvoji bratia a chcú sa s tebou
rozprávať“. Pán potom odpovedal:
„Kto je moja matka a kto sú moji
bratia?“ A ukazujúc na ľudí, ktorí ho

hľadali, dodal: „Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo každý, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach, je môj brat i sestra, i matka“ (Mt 12, 46-50).

Na prvý pohľad sa môže Kristova reakcia zdať chladná. Zdá sa, že si príliš nevšíma svoju matku. Avšak, potom jej dáva najväčšiu chválu, pretože Mária ako nikto iný plnila Božiu vôľu. Svätý Augustín hovorí, že ona počala Ježiša najprv vierou, a že je blahoslavená, pretože pravdu nosila najprv v mysli než v lone^[1]. Toto tvrdenie je odvážne: Mária je viac matkou Krista vierou než prirodzenosťou. Ona plnila Božiu vôľu, keď prijala posolstvo anjela byť matkou Mesiáša. Ale nielen to. Neskôr sa objavili ďalšie príležitosti, aby znovu prijala Božie plány.

„Panna Mária nielenže povedala *fiat*,“ komentoval svätý Josemaría, „ale toto pevné a neodvolateľné

rozhodnutie aj v každom okamihu života plnila. Takisto aj my: keď nás prenikne Božia láska a my spoznáme to, čo on chce, musíme sa zaviazať byť verní, oddaní, a byť takí naozaj“^[2]. Počas nášho života budeme mať veľa príležitostí objímať Božiu vôľu vo veľkých i malých veciach. Máriin postoj nám ukazuje, že nič nás nerobí šťastnejšími, než keď s láskou a slobodou nasledujeme plány, ktoré má Pán pre nás. „Prijmi bez strachu Božiu vôľu. Sľúb bez zaváhania, že budeš celý svoj život budovať na tom, čo nás učí a čo od nás žiada naša viera. — Takýmto spôsobom si môžeš byť istý, že budeš šťastný aj napriek starostiam a osočovaniu; toto šťastie ťa podnieti milovať svojich blížnych a urobiť ich účastnými na tvojej nadprirodzenej radosti“^[3].

MÁRIA svojou poslušnosťou Božej vôli rozviazala uzly, ktoré spôsobila Evina neposlušnosť^[4]. Túžba prvej ženy byť ako Boh hlboko zranila ľudskú prirodzenosť. Mária, keď sa vyznala ako Pánova služobnica, umožnila Bohu stať sa človekom, aby nás oslobodil z otroctva hriechu. Máriino *áno* teda prispelo k tomu, aby nám poskytlo novú slobodu.

Niekedy sa môže zdať, že poslušnosť a sloboda sú dve protichodné reality. Verí sa, že voľba jednej bude vždy na úkor druhej. Tento prístup by bol pravdivý vo vzťahu poznačenom hriechom. V takom prípade, poslušnosť diktátom zla skutočne prispieva k zníženiu vlastnej slobody. Postupne človek stráca autonómiu na výber dobra a cíti sa neschopný konať z lásky. Človek koná nie tak kvôli ideálu, ktorý inšpiruje jeho vlastnú existenciu a naplňa ho radosťou, ale kvôli neodolateľnej sile, ktorou sa hriech prejavuje.

Mária nám však ukazuje, že je možné poslúchať Boha a byť autenticky slobodný. „Sloboda a odovzdanosť si neprotirečia; naopak, vzájomne sa podopierajú. Sloboda sa môže odovzdať iba z lásky, iný dôvod jej odovzdania jednoducho nechápem. Nie je to iba viac či menej výstižná slovná hračka: pri dobrovoľnom odovzdávaní sa v každom okamihu obnovuje sloboda lásku a obnoviť sa znamená byť stále mladý, veľkorysý, schopný veľkých ideálov i veľkých obetí“^[5]. Z tohto dôvodu, ako pripomína prelát Opus Dei, poslušnosť Bohu, keď sa koná z lásky, „nie je len slobodný čin, ale aj oslobodzujúci čin“^[6]: rozväzuje nás od pút hriechu a umožňuje nám objaviť dobro, ktoré pre náš vlastný život znamená plniť Božiu vôľu. Toto je šťastie, o ktorom spieva žalmista: „Rozhodnutia Pánove sú správne, potešujú srdce. Prikázania Pánove sú jasné, osvecujú oči“ (Ž 19, 9).

.....

V PRIEBEHU dejín spásy Pán komunikoval svoju vôľu prostredníctvom konkrétnych osôb. Niektorí proroci napríklad vyzývali svojich súčasníkov Židov, aby opustili cudzie kulty a uctievali iba Boha Izraela. Dávid bol vyvolený byť kráľom Izraela prostredníctvom Samuela, ktorý od Pána dostal pokyn, aby ho pomazal. Aj dnes nám Boh môže „zjavovať svoju vôľu prostredníctvom ľudí, ktorí nás obklopujú, oblečených s väčšou či menšou autoritou, v závislosti od situácie a kontextu. Vedieť, že Boh k nám môže hovoriť prostredníctvom iných ľudí alebo udalostí, viac či menej bežných, presvedčenie, že tam môžeme počuť jeho hlas, v nás vytvára postoj ochoty voči jeho plánom, skrytým aj v slovách tých, ktorí nás sprevádzajú na ceste”^[7].

Samozrejme, to neznamená, že každá rada, ktorú dostaneme, je neomylná. „Boh nám nevnucuje slepú poslušnosť, ale inteligentnú poslušnosť“^[8]. A to znamená konfrontovať to, čo nám hovoria, s tým, čo si myslíme, v otvorenom dialógu s druhou osobou, ktorej s pokorou a dôverou vyjadrujeme svoj názor. V tomto zmysle prelát Opus Dei pripomína, že „tí, ktorí majú autoritu, by mali byť mimoriadne opatrní, aby nepretláčali svoje kritériá zbytočne, a aby sa vyhli tomu, že ich pokyny alebo rady budú interpretované ako priame prejavy Božej vôle“^[9].

Budú chvíle, keď nám niekto môže sprostredkovať Božiu vôľu, pretože nám pripomenie príkaz z učenia katolíckej viery, keď napríklad máme na výber medzi hriešnym a nehriešnym skutkom. Ale väčšinou bude ťažšie rozlíšiť, pretože viacero možností môže byť dobrých a

nevieme, ktorá je v danom
konkrétnom prípade vhodnejšia:
prijať alebo odmietnuť zamestnanie,
kúpiť alebo sa vzdať niečoho,
realizovať alebo nerealizovať určitý
plán... Rada človeka, ktorý nás miluje
a má Božiu milosť, aby nám pomohol,
nám môže dať trochu svetla, pretože
si uvedomujeme vlastnú
nedostatočnosť a chápeme, že naše
pocity môžu znížiť objektivitu nášho
úsudku. Tieto rady sú však pomocou,
aby každý sám s plnou slobodou
prijal rozumné rozhodnutie. Panna
Mária nám môže pomôcť plniť a
milovať Božiu vôľu v každom
okamihu, uvedomujúc si, že Pán je
prvý, kto sa zaujíma o naše vlastné
šťastie a je ten, ktorý čoraz viac
rozširuje a obohacuje našu vlastnú
slobodu.

[1] Porov. Svätý Augustín, *Reč 72 A*, 3. 7-8.

[2] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 173.

[3] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 814.

[4] Porov. Svätý Irenej, *Adversus hæreses*, III, 22, 4 (PG 7-I, 959-960).

[5] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 31.

[6] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*, 9-I-2018, bod 7.

[7] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*, 10-II-2024, bod 6.

[8] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 17.

[9] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*, 10-II-2024, bod 7.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/utorok-16-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/utorok-16-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (12.04.2026)